

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo priimti Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą ir Pasiūlymo priimti Tarybos reglamentą, iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo nuostatų, diegiant vieno langelio schemą, ir pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarkos

KOM(2004) 728 galutinis — 2004/0261 (CNS) — 2004/0262 (CNS)

(2005/C 267/07)

2005 m. sausio 24 d. Taryba, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 262 straipsniu, nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl Pasiūlymo priimti Tarybos direktyvą, iš dalies pakeičiančią Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą ir Pasiūlymo priimti Tarybos reglamentą, iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo nuostatų, diegiant vieno langelio schemą ir pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarkos

Ekonominės ir pinigų sąjungos bei ekonominės ir socialinės sanglaudos skyrius, kuriam buvo pavesta parengti Komiteto darbą šia tema, priėmė nuomonę 2005 m. balandžio 15 d. Pranešėjas — U. Burani.

Savo 417-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2005 m. gegužės 12 d., Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas 90 narių balsavus „už“ ir 1 nariui susilaikius priėmė šią nuomonę.

1. Žanga: Komisijos dokumentas

1.1 2003 m. spalio mėn. Komisija pateikė komunikatą⁽¹⁾, kuriame ji peržiūrėjo jau 2000 m. birželio mėn. pradėtą įgyvendinti strategiją dėl PVM ir pateikė su ta strategija susijusias naujas iniciatyvas. Strategijoje siekiama keturių pagrindinių tikslų: šiuo metu galiojančių taisyklių supaprastinimo, modernizavimo bei vienedesnio jų taikymo ir glaudesnio administracinio bendradarbiavimo.

1.2 Dokumentą⁽²⁾, kurį šiuo metu svarsto EESRK, sudaro trys dalys:

- a) pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB siekiant **supaprastinti** pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą;
- b) pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, nustatančios Direktyvoje 77/388/EEB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiems asmenims, neįsisteigusiems šalies teritorijoje, bet įsisteigusiems kitoje valstybėje narėje, taisykles;
- c) pasiūlymas dėl Tarybos reglamento, iš dalies pakeičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1798/2003 dėl **administracinio bendradarbiavimo nuostatų, diegiant vieno langelio schemą ir pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo tvarkos**.

1.2.1 EESRK privalo pateikti pastabas tik dėl a) ir c) pasiūlymų. Bendros pastabos skirtos abiem pasiūlymams, kadangi jie abu priklauso tai pačiai strategijai.

1.3 Verslo įmonių įsipareigojimų vykdymo supaprastinimas, jau kurį laiką svarstomas, pradėtas spręsti 2004 m. kovo 26 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimu, kuriame (Konkurencingumo) tarybos buvo paprašyta apibrėžti sritis, kuriose būtina siekti supaprastinimo. Sprendimas šiuo klausimu buvo priimtas 2004 m. birželio mėn., o Komisija 2004 m. spalio mėn. pateikė šioje nuomonėje nagrinėjamą dokumentą. 2004 m. rugsėjo

mėn. įvykusiame neoficialiame ECOFIN posėdyje pirmininkaujantys Nyderlandai iškėlė „Augimo skatinimo mažinant administracinę naštą“ klausimą. Komisija mano, kad šis dokumentas visiškai atitinka šį tikslą.

1.4 Komisijos tyrimuose⁽³⁾, paskelbtuose per 2003 m. antrąjį pusmetį, buvo pabrėžiama, kad vienas iš pagrindinių tikslų — supaprastinti nuostatas, taikomas **apmokestinamiems asmenims, kurie turi PVM įsipareigojimą valstybėje narėje, kurioje jie nėra įsisteigę** (t.y. prekių ir paslaugų eksportuotojai — EESRK pastaba). Tokiems asmenims tenkanti administracinė našta yra tokia didelė ir sudėtinga, kad daugelis potencialių eksportuotojų linkę neužsiimti jokia veikla kitose valstybėse narėse, kurioms taikomas PVM. Be to, **mokesčio susigrąžinimo procedūra** yra tokia sudėtinga ir keblė, kad 54 % stambiųjų bendrovių nusprendė nesikreipti dėl mokesčio susigrąžinimo.

1.5 1.2. punkte išvardytais pasiūlymais kaip tik ir siekiama tokių sunkumų išvengti. Šiuo tikslu pateikiamos **šešios konkrečios priemonės**:

- 1) **vieno langelio schemos** neįsisteigusiems apmokestinamiems asmenims sukūrimas;
- 2) vieno langelio schemos įgyvendinimas, siekiant **modernizuoti mokesčio susigrąžinimo procedūrą**;
- 3) **prekių ir paslaugų kategorijų**, kurių atžvilgiu valstybės narės gali **riboti teisę atskaitą suderinti**;

⁽¹⁾ KOM(2003) 614 galutinis.

⁽²⁾ KOM(2004) 728 galutinis, 2004 10 29.

⁽³⁾ SEK(2004) 1128.

- 4) **atvirkštinio apmokestinimo tvarkos** taikymo srities išplėtimas;
- 5) **specialios MV taikomos schemos** peržiūra;
- 6) **nuotolinio pardavimo tvarkos** supaprastinimas.

1.6 Kad būtų galima pasiekti šių tikslų, Komisija jau pateikė tris pasiūlymus dėl teisės aktų:

- dėl direktyvos, iš dalies keičiančios Šeštąją PVM Direktyvą ⁽⁴⁾;
- dėl direktyvos, pakeičiančios Aštuntąją PVM Direktyvą;
- dėl reglamento, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje ⁽⁵⁾.

1.6.1 Komisijos dokumente siūlomos iniciatyvos jau buvo išsamiai aptartos su valstybėmis narėmis, ir dėl jų internetu vyko išsamios konsultacijos su suinteresuotaisiais asmenimis.

A. I DALIS: PASIŪLYMAS PRIIMTI DIREKTYVĄ

2. Vieno langelio schemos projektas

2.1 „Vieno langelio schemos“ koncepcija nėra nauja: pirmą kartą ji buvo pasiūlyta Tarybos direktyvoje 2002/38/EB, tačiau jos taikymo sritis apsiribojo el. prekybos operatoriais ⁽⁶⁾, teikiančiais tarpvalstybines paslaugas neapmokestinamiems asmenims. Dabar siūloma **vieno langelio** schema suteiks **galimybę visus preki ir paslaug eksportuotojus traukti visoms ES valstybėms narėms galiojant elektronin registrą toje šalyje, kurioje jie yra sisteię**. Taip būtų panaikintas reikalavimas įtraukti eksportuotojus į PVM registrus visose valstybėse narėse, į kurias jie eksportuoja prekes arba paslaugas, leidžiant ir toliau naudotis savo nacionaliniu PVM registravimo numeriu.

2.2 Įvedus vieno langelio schemą, situacija būtų tokia:

- jei **pirk jas privalo mokėti PVM**, jis turi pateikti savo deklaracijas valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, o eksportuotojas šiuo atveju neturi deklaruotinių prievolių;
- jei neįsisteigęs prekybininkas (pardavėjas arba eksportuotojas) yra asmuo, turintis mokėti šį mokestį, tai užuot pateikęs deklaraciją paskirties valstybei narei (kaip yra daroma šiuo metu), savo prievolę jis gali atlikti **pasinaudodamas vieno langelio schema**. Esant tokioms aplinkybėms bus naudojamas paskirties šalyje galiojantis tarifas.

⁽⁴⁾ Žr. 2004 4 26 Tarybos Direktyvą 2004/66/EB.

⁽⁵⁾ Žr. 2004 4 26 Reglamentą (EB) Nr. 885/2004.

⁽⁶⁾ Plg. EESRK 2001 4 20 nuomonę, OL C 116, p. 59.

2.2.1 Komisija yra įsitikinusi, kad vieno langelio modelis galėtų supaprastinti mokesčių prievolės daug didesniai prekybininkų skaičiui ir platesniam jų ratui nei dabar: be **nuotolinio pardavimo** priemonių, kurias jau reglamentuoja šiuo metu galiojančios nuostatos, būtų apimtos ir visos **tiesioginio pardavimo vartotojų operacijos** kitose valstybėse narėse. Tačiau dar svarbesnis aspektas — **sandori tarp apmokestinam asmenų, kuriems netaikoma atvirkštinio apmokestinimo tvarka**, įtraukimas į šią schemą.

2.2.1.1 Prognozuojama, kad vieno langelio schema galėtų naudotis 200 000 operatorių. Taip pat tikėtina, kad eksporto įmonės — ypač didžiosios — kurias jau įtrauktos į kitų šalių PVM registrus, toliau naudosis dabartine sistema. Vieno langelio schema nėra privaloma — ją nebūtinai reikia rinktis.

2.3 Tačiau vieno langelio schema neišsprendžia visų problemų. Pirmiausiai ir **toliau bus taikomos visos nacionalinės nuostatos** dėl deklaravimo laikotarpių, mokėjimų ir mokesčio grąžinimo reglamentavimo. Komisija aiškiai pripažįsta, kad **nėra planuojama, jog naująja schema būtų visiškai suderintos nacionalinės nuostatos**, ir tai „jos manymu, šiame etape nėra nei realistiškas, nei būtinas siekis“.

2.3.1 Liko neišspręstas **1 š pervedimo** klausimas: jis turės būti vykdomas **tiesiogiai tarp apmokestinamo asmens ir kiekvienos vartojimo valstybės narės**. Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad iki šiol specialios elektroninės prekybos schemos srityje (schemos, kurioje dalyvauja mažiau nei 1000 įmonių ne ES šalyse) įgyta patirtis parodė, kad gautų **1 š persikirstymas** — „didelis krūvis“ priimančiai šaliai. Todėl Komisija mano, jog schemos išplėtimas, kad ji apimtų daug daugiau operatorių ir sandorių nėra realus: pagrindinės izdo sistemos turėtų būti išplėtos taip, kad galėtų tvarkyti pinigų srautus. Šias užduotis galėtų vykdyti **finansiniai tarpininkai**, kurie galėtų pasiūlyti operatoriams vykdyti mokėjimų tvarkymo funkciją. Tokios paslaugos, kurios turi būti teikiamos tik savanoriškai ir kurios gali būti ypač patrauklios smulkiems operatoriams, „kurie savo veiklą turėtų vykdyti remdamiesi prekyboje egzistuojančia tvarka“ — kitaip tariant, turėtų būti teikiamos priimtiniomis sąlygomis.

2.3.2 Apibendrinant galima pasakyti, kad **vieno langelio schema nekeičia nei vienos iš esam** mokesčių mokėjimo ir susigrąžinimo **procedūr**. Taip pat išlieka ir **speciali elektronini paslaug teikimo privatiems vartotojams sistema**; ji numato vieną **mokėjimą** eksportuojančiai valstybei narei, kuri atsakinga už lėšų, mokamų valstybėms narėms, kurioms teikiamos paslaugos, persikirstymą. Šios priemonės turi būti peržiūretos iki 2006 m. birželio 30 d., taip pat nustatant, ar elektronines paslaugų teikimo operacijas galima įtraukti į vieno langelio schemą.

3. Kiti Komisijos pasiūlymo aspektai

3.1 1998 m. Komisijos pasiūlyme — daugiausiai skirtame reformuoti mokesčio susigrąžinimo sistemą — taip pat numatyta daugybė reformų, susijusių su **išlaidomis, su kuriomis susijęs PVM mokestis negali būti atskaitomas** arba gali būti atskaitoma tik jo dalis. Tikslas buvo, jei ne suderinti, tai bent suvienodinti nacionalines taisykles, kurios yra ir buvo labai skirtingos. Pasiūlymas nebuvo priimtas daugiausiai dėl kai kurių valstybių narių susirūpinimo dėl savo PVM įplaukų.

3.1.1 Dabartinis Komisijos pasiūlymas yra analogiškas ir juo siekiama suvienodinti išlaidų kategorijas, kurioms gali būti panaikinta teisė atskaityti PVM (neatskaitytinos išlaidos). Teisė būtų panaikinama šioms išlaidoms:

- variklinėms transporto priemonėms, laivams ir orlaiviams;
- kelionėms, apgyvendinimui, maistui ir gėrimams;
- prabangos prekėms, pramogoms ir pasilinksminimams.

Visoms kitoms, į šias kategorijas neįeinančioms išlaidų rūšims, bus taikomos įprastos atskaitos taisyklės.

3.2 Sandoriuose verslas verslui (B2B) paskirties valstybė narė privalo sumokėti PVM, kuris gali būti gražinamas pagal **atvirkštinio apmokestinimo tvarką**, kuri vieniems sandoriams yra privaloma, o kitiems gali būti taikoma valstybės narės nuožiūra. Šiuo metu Komisija siūlo **išplasti privalomos atvirkštinio apmokestinimo tvarkos** taikymo sritį, įtraukiant prekes, kurias sumontuoja arba surenka tiekėjas, arba tai padaroma jo vardu, tiekia prekes, susijusias su nekilnojamoju turtu ir paslaugomis, kaip apibrėžta Šeštosios PVM direktyvos 9 straipsnio 2 dalies c punkte.

3.3 Komisijos nuomone, dabartinės **atleidimo nuo PVM** nuostatos yra nelanksčios ir nenuoseklios dėl to, kaip skirtingos valstybės narės būdavo atleidžiamos nuo PVM jų stojimo į ES metu arba esant kitoms aplinkybėms. Šiuo klausimu su skirtingomis valstybėmis narėmis buvo elgiama labai skirtingai: šie skirtumai nebuvo sumažinti, jie net padidėjo pratęsus laikinus leidimus arba net išplėtus jų taikymo sritį. Komisijos pasiūlyme numatomas **didelis lankstumas** nustatant viršutinės ribas, kurių neviršijus gali būti atleidžiama nuo mokesčio: siūlomos 100 000 eurų viršutinės ribos, tačiau kiekviena valstybė narė gali nustatyti žemesnes slenkstines ribas, kurios gali skirtis priklausomai nuo to, ar buvo teikiama prekė, ar teikiama paslauga.

3.4 Dabartinėse **nuotolinio pardavimo** taisyklėse nustatomos dvi skirtingos viršutinės ribos: bendra tiekimo vertė per metus — 35 000 eurų arba 100 000 eurų, tai savo nuožiūra turi nuspręsti pati *paskirties valstybė narė*. Viršijus šiuos ribinius dydžius tiekėjas pirkėjui PVM turi skaičiuoti pagal paskirties valstybėje narėje galiojančius tarifus. Siekdama palengvinti operatorių darbą, Komisija siūlo patvirtinti **vieną viršutinę ribą — 150 000 eur, atsižvelgiant visus pardavimus visoms ES šalims**.

4. Vieno langelio schema: pastabos

4.1 Apskritai EESRK pritaria vieno langelio schemos sukūrimui. Tačiau jis norėtų pateikti kai kurias pastabas, kad tarptautinė PVM sistema taptų veiksmingesnė. Šiomis pastabomis siekiama nukreipti **ateities plėtros procesą ir papildomas priemones**: kalbant apie dabartinę situaciją, Komisija pateikė programą, kuri yra **reali ir minimali**, todėl, kaip tikimasi, nesunkiai įgyvendinama.

4.2 Mokesčių derinimo padėtis bendrąja prasme ir PVM taisyklių derinimo padėtis konkrečiu atveju neteikia didelio optimizmo. Pažangos procesas vyksta lėtai ir sunkiai, mechanizmai — neaiškūs ir dažnai neveiksmingi, o taisyklės — sudėtingos ir kartais sunkiai išaiškinamos. Dėl tokios padėties nukenčia žmonės ir įmonės, o galiausiai — visa ekonomika. Paradoksalu, tačiau daugiausiai nukenčia pačios valstybės narės, kurios, dažnai (ir tai patvirtina faktai) nori bet kokia kaina išlaikyti dabartinę padėtį dėl pateisinamų arba nepateisinamų priežasčių ir toliau naudoti sudėtingas, brangias sistemas, kadangi bijo pasikeitimų: šitaip biurokratija tampa tikslu dėl tikslo.

4.3 Pirmieji vieno langelio schemos, kuri jau sukurta ir veikia tarptautinių elektroninių paslaugų srityje, rezultatai lyg ir rodo žemą operatorių suinteresuotumo lygį: iš tikrųjų, ja naudojosi mažiau nei 1 000 kitur gyvenančių operatorių, iš kurių dauguma yra stambūs, nors galbūt dar per anksti kalbėti apie šį skaičių. Komisijos manymu, parama vieno langelio schemai turi plėstis, kadangi šia schema greičiausiai pradės naudotis 200 000 iš 250 000 šalyje nuolat gyvenančių potencialių tarptautinių operatorių. Jei taip nutiktų, vieno langelio schema susidurtų su sunkumais: Komisija pažymi, kad elektroninei prekybai patvirtinta sistema jau kelia administracinių problemų ir valdymo sunkumų. Komisija siūlo **pavesti finansinėms institucijoms surinkti ir persikirstyti mokėtinas išas** (procesas, kurį Komisija apibūdino kaip „apsunkinantį“), ir **mokesčio susigrąžinimo ne traukti vieno langelio schemą**. Toks sprendimas gali būti reikalingas, tačiau **akivaizdžiai tenkina ne visus**.

4.4 EESRK mano, kad šių pinigų valdymas finansinėms institucijoms būtų toks pat „apsunkinantis“ uždavinys kaip ir mokesčių institucijoms, nors, suprantama, finansinės institucijos turi reikiamas technines galimybes teikti tokias paslaugas. Tačiau toks pinigų valdymas pareikalautų **išlaid , kurias tur s padengti mokesči mok tojai arba mokesči inspekcijos**. Iš tikrųjų, nėra aiškiai nurodyta, **kas tur s padengti sistemos diegimo išlaidas**, nors valdžios institucijos mano, kad tai turėtų daryti operatoriai. Remdamasi atliktais tyrimais, Komisija mano, kad naujoji sistema, kurios pagrindą sudaro vieno langelio schema ir mokėtinų pinigų sumų padengimo ir atsisaitymo sistema, vis dėlto bus pigesnė už dabartinę.

4.5 EESRK neturi reikiamų išteklių, kad galėtų nustatyti, ar visas vieno langelio projektas, pavedus atsakomybę už paslaugas finansinėms institucijoms, sudarytų **papildom išlaid ir ar duot apčiuopiamos naudos** ir kokio masto išlaidos ar nauda tai galėtų būti. Kartu su išlaidomis taip pat reikėtų įvertinti finansinę **naudą**, kuri būtų gaunama supaprastinus ir pagreitinus operatorių ir nacionalinių administracijų atliekamas procedūras. Manoma, kad nauda, kurią gautų operatoriai, galėtų būti apčiuopiama, tačiau ribota: vieno langelio schema panaikintų poreikį registruotis įvairiose paskirties šalyse ir keistis popieriniais dokumentais, tačiau **ir toliau b t taikomos nacionalin s taisykl s** (deklaravimo laikotarpiai, mokėjimus ir mokesčio grąžinimą reglamentuojančios taisyklės), tačiau svarbiausia — **išlikt daugyb skirting nacionalini mokesči tarif** , jei šie nebūtų suderinti.

4.6 Trumpai tariant, EESRK pritaria Komisijos pasiūlymui, tačiau norėtų atkreipti sprendimus priimančių pareigūnų dėmesį į šį esminį punktą: jei vieno langelio schema bus vienintelė sąsaja tarp operatorių ir įvairių nacionalinių administracijų, ji tikrai privalo būti **vienintelė** atsakinga už **proced ras ir mok tin bei gautin sum tvarkymą**. Bet kuriuo atveju šis procesas nesibaigs, **kol nebus suderinti mokesči tarifai ir nacionalin s taisykl s**; tai taip pat turi esminę reikšmę kuriant tikrą bendrąją rinką. Kitas svarbus klausimas — tai kalbos klausimas: nors vieno langelio schemeje keitimuisi informacija naudojama kodų sistema, gali iškilti tiesioginio dialogo, kurio kartais neįmanoma pasiekti dėl standartinių formuluočių, poreikis.

5. Kiti pasi lymo priimti direktyvą aspektai: pastabos

5.1 EESRK visiškai pritaria Komisijos pasiūlymui (3.1.1 punktas) **suvienodinti išlaid kategorijas, kurioms gali b ti panaikinta teis atskaityti PVM**. Patvirtinus šį pasiūlymą, galų gale prasidėtų mokesčių taisyklių derinimo procesas, nors šiuo momentu atrodo, kad šis procesas dar greit nesibaigs.

5.2 EESRK pritaria pasiūlymui praplėsti **atvirkštinio apmokestinimo tvarkos** taikymo sritį (3.2 punktas), tačiau dar ryžtingesnis žingsnis būtų praplėsti jį iki visų sandorių „verslas verslui“, kurie vykdomi ES.

5.3 Dėl **atleidimo nuo PVM** (3.3 punktas) reikėtų pateikti kitokio pobūdžio pastabas. EESRK jau yra nagrinėjęs šį klausimą savo nuomonėje, kurioje kritikavo tam tikroms operatorių kategorijoms ypatingo, palankesnio statuso suteikimą ir ne tik tuomet, kai naujos valstybės narės įvairiomis plėtros bangomis įstoja į ES, tačiau ir todėl, kad yra leidžiama, jog ankstesnė situacija senesnėse valstybėse narėse tęstųsi ir toliau. EESRK pažymėjo — o dabar dar kartą kartoja — kad kai kurių kategorijų operatorių atleidimas nuo PVM sukelia **konkurencijos iškraipymus** tiek daugiašaliuose sandoriuose, tiek (čia poveikis greičiausiai didesnis) pačiose valstybėse narėse.

5.3.1 Dar reikėtų pažymėti, kad Komisijos pastabos yra skirtos „**mažoms ir vidutinio dydžio mon ms**“, tuo tarpu daugumoje oficialių dokumentų, ypač stojimo protokoluose, kalbama tik apie „**mažas**“ įmones. Tai aiškiai rodo ketinimus sumenkinti nuolaidų svarbą ir praktikoje išplėsti jas iki žymiai didesnių įmonių. Pasiūlyme įmonės nėra atskiriamos, o paprasčiausiai nurodomi „asmens“ kurių **Bendrijos vidaus** apyvarta neviršija 100 000 eurų: todėl aiškiai ketinama išplėsti atleidimą nuo mokesčio **visoms** įmonėms nepriklausomai nuo jų dydžio.

5.3.2 Todėl atleidimo nuo mokesčio tikslas yra atleisti nuo PVM ne tam tikrą įmonių kategoriją, o **smulkių sandorių kategoriją**, ir **EESRK visiškai tam pritaria**. Dar reikia išsiaiškinti, ar įmonėms, bendrųjų nuostatų pagrindu atleistoms nuo nacionalinio PVM, bus taikoma 100 000 eurų riba Bendrijos vidaus sandoriams. Jei taip nutiktų, susidarytų absurdiška situacija, kai teisėtai nuo mokesčio atleistos įmonės turėtų mokėti PVM, jei jos viršytų šią ribą.

5.3.3 Iš principo, EESRK nepritaria pasiūlymui suteikti kiekvienai valstybei narei galimybę **nustatyti žemesnes viršutines ribas** nei 100 000 eurų arba net nustatyti skirtingas prekių ir paslaugų viršutines ribas. Tai paprasčiausiai įtvirtintų žymiai per didelę esamų taisyklių įvairovę, dėl kurios operatorių darbas darosi sudėtingesnis, didėja administracinės išlaidos, ir galiausiai dar kartą aiškiai prieštaraujama principams, kuriais grindžiama vidaus rinka. Taip pat EESRK gerai žino, kad dėl ypatingos nacionalinės padėties atskirose valstybėse gali tekti taikyti bendros taisyklės išimtis, todėl atleidimo nuo mokesčio viršutinių ribų suderinimas didelės įtakos neturėtų, tuo tarpu yra daug kitų reikšmingesnių neatitikimų.

5.4 Kalbant apie **nuotolinio pardavimo** (3.4 punktas) viršutines ribas EESRK karštai pritaria Komisijos pastangoms — įskaitant šį pasiūlymą — panaikinti slegiančius įpareigojimus, kuriuos operatoriams uždeda nacionalinių mokesčių taisyklių įvairovė. Kuriant vieno langelio schemą turi būti veiksmingai diegiamos bendros viršutinės ribos, taikomos visose valstybėse narėse.

B. II DALIS: PASI LYMAS D L TARYBOS REGLAMENTO

6. Komisijos dokumentas

6.1 Šiuo pasiūlymu iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) 1798/2003; šis pakeitimas būtų reikalingas, jei reikėtų priimti direktyvą. Jame yra įgyvendinamosios nuostatos, kurioms nereikia ypatingų pastabų, kadangi jos daugiausiai liečia priemonės, susijusias su ryšiais tarp valstybių narių, informavimu apie taisykles ir bendradarbiavimu su Komisija. Svarbiausios nuostatos yra išdėstytos 24g straipsnyje, susijusiame su **apmokstinam asmen ir j deklaracij kontrole**.

6.2 Principas, kuriuo remiasi auditas — tai **valstybi nari bendradarbiavimas**. Auditus, kurie yra atliekami naudojant vieno langelio schemą, gali vykdyti arba vieno langelio schemos valstybė narė arba bet kuri kita paskirties valstybė narė, tačiau kiekviena šalis privalo iš *anksto* informuoti kitas suinteresuotas šalis; pastarosios, jei nori, turi teisę dalyvauti audituose. Bendradarbiavimui užmegzti naudojamos procedūros, nustatytos pagrindinio reglamento 11 ir 12 straipsniuose.

6.3 Kadangi reglamentas daugiausiai apima procedūrinius klausimus, EESRK ypatingų pastabų neturi. Tačiau jam būtų

įdomu, ar bendradarbiavimo priemonėse numatytos visos galimybės tokioje kai kuriais atžvilgiais sudėtingoje srityje, nors ir nėra diegiami visiškai nauji elementai (vieno langelio schema jau egzistuoja nuotoliniame pardavime). Pirmiausiai ši schema yra virtuali, ir todėl joje **n ra asmenini kontakt** tarp nacionalinių administracijų atstovų; be to, anksčiau minėta **kalbin s vaivov s** problema jokia būdu nepalengvins bendradarbiavimo arba bent nepadarys jo veiksmingesnio.

6.3.1 Reikėtų pažymėti, kad ne visada įmanoma atlikti auditą naudojant tik kodus ir standartizuotas formules. Nors ryšių tarp administracijų ir su vartotojais problema yra laikoma nedidele, arba net kad jos išvis nėra, dėl gerai žinomų priežasčių šio sektoriaus operatoriai neslepia savo esamų sunkumų arba savo susirūpinimo dėl ateities.

6.4 Paskutinis, tačiau ne mažiau svarbus dalykas yra tai, kad direktyvoje nepavyko išspręsti klausimo, gyvybiškai svarbaus operatoriams — duomenų apsaugos klausimo. Manoma, kad pranešimus, kuriuos operatoriai siunčia valdžios institucijoms, nuo atskleidimo trečiosioms šalims apsaugos privatumo apsaugos taisyklės. Tačiau prieš **tikrąj pavoj** priemonių nesimama: pavojų, kad **trečiosios šalys silauš valstybini insti-tucij duomen bazes**. Šiuo atveju duomenys apie rinkos dalyvius ir klientų pavardes galėtų tapti pramoninio špionažo taikiniu, o tai gali atnešti daug žalos. Prieš patikint informaciją bet kuriai valstybinei institucijai individualūs asmenys ir įmonės turi teisę žinoti, kokie mechanizmai ir sistemos yra įdiegti, kad apsaugotų juos nuo išilaužėlių.

2005 m. gegužės 12 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto

pirmininkė

Anne-Marie SIGMUND